

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. rugsėjo 8 d. *

Byloje C-288/04

dėl *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* (Austrija) 2004 m. birželio 28 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. liepos 6 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

AB

prieš

Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Lenaerts, K. Schiemann, E. Juhász (pranešėjas) ir M. Ilešič,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,
kancleris R. Grass,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Austrijos Respublikos, atstovaujamos H. Dossi,
- Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues ir C. Jurgensen-Mercier,
- Portugalijos Respublikos, atstovaujamos L. Fernández ir M. Mesquita Palha,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos H. Krämer ir C. Ladenburger,

susipažinęs su 2005 m. balandžio 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

¹ Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1965 m. balandžio 8 d. pasirašyto Protokolo dėl Europos bendrijų privilegijų ir imunitetų, kuris pirmiausia buvo

Europos bendrijų steigimo sutarties priedas, o vėliau pagal Amsterdamo sutartį – ES sutarties priedas (toliau – Protokolas), 13 ir 16 straipsnių išaiškinimu.

- 2 Šis prašymas pateiktas byloje tarp AB, Europos Komisijos atstovybėje Vienoje (Austrija) dirbančio vietinio darbuotojo, ir kompetentingos Austrijos mokesčių tarnybos (*Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk*, toliau — *Finanzamt*) dėl jo apmokestinimo nacionaliniu pajamų mokesčiu.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

- 3 Europos bendrijų Jungtinės Tarybos ir Jungtinės Komisijos steigimo sutarties 28 straipsnio 1 dalis, o įsigaliojus Amsterdamo sutarčiai – EB 291 straipsnis nustato, kad valstybių narių teritorijoje Bendrijos Protokole nustatytais sąlygomis naudojasi privilegijomis ir imunitetais, kurie yra būtini jos uždaviniams atlikti.
- 4 Pagal Protokolo 13 straipsnį:

„Remiantis Komisijos pasiūlymu Tarybos nustatytais sąlygomis ir tvarka Bendrijų pareigūnai ir kiti tarnautojai moka Bendrijoms mokesčius nuo iš Bendrijų gaunamos algos, darbo užmokesčio ir kito atlyginimo.

Iš Bendrijų gaunamai algai, darbo užmokesčiui ir kitam atlyginimui netaikomi nacionaliniai mokesčiai“.

5 Protokolo 16 straipsnis numato:

„Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su kitomis suinteresuotomis institucijomis, nustato Bendrijų pareigūnų ir kitų tarnautojų, kuriems taikomos visos arba kai kurios 12 straipsnio, 13 straipsnio antrosios dalies ir 14 straipsnio nuostatos, kategorijas.

Į tokias kategorijas suskirstytų pareigūnų ir kitų tarnautojų pavardės, rangai ir adresai yra periodiškai pranešami valstybių narių vyriausybėms“.

6 Protokolo 18 straipsnio 1 dalyje yra patikslinta, kad privilegijos, imunitetai ir lengvatos Bendrijų pareigūnams ir kitiems tarnautojams taikomi tiktai Bendrijos labui.

7 Remdamasi Protokolo 16 straipsniu 1969 m. kovo 25 d. Taryba priėmė Reglamentą (Euratomas, EAPB, EEB) Nr. 549/69, nustatantį Europos bendrijų pareigūnų ir kitų tarnautojų kategorijas, kurioms taikomos Bendrijų protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 12 straipsnio, 13 straipsnio antrosios pastraipos ir 14 straipsnio nuostatos (OL L 74, p. 1). Šio reglamento 2 straipsnis nustato:

„Bendrijų protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 13 straipsnio nuostatos taikomos šioms kategorijoms:

- a) asmenims, kuriems galioja Pareigūnų tarnybos nuostatai arba Bendrijų kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygos, įskaitant gaunančius kompensaciją, numatyta atsistatydinant dėl tarnybos, išskyrus personalą iš vietinių gyventojų.

<...>

- 8 Iki 2004 m. balandžio 30 d. galiojusios 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatančio Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas specialias priemones (OL L 56, p. 1), redakcijos 2 ir 3 straipsniai nustatė Europos bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) ir kitų Europos bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas (toliau — Įdarbinimo sąlygos).
- 9 Įdarbinimo sąlygos, kaip nustatyta 1 straipsnyje, taikomos pagal sutartį įdarbintiems Bendrijų tarnautojams. Šie tarnautojai gali būti laikinai priimti tarnautojai, pagalbiniai darbuotojai, vietiniai darbuotojai ir specialieji patarėjai.
- 10 Įdarbinimo sąlygų 4 straipsnis išdėstytas taip:

„Šiose įdarbinimo sąlygose „vietinis personalas“ – tai darbuotojai, įdarbinti ne Europos Sąjungoje esančiose vietose jose galiojančia tvarka fiziniam darbui atlikti ar aptarnavimo paslaugoms teikti, paskirti į etatus, kurie neįtraukti į etatų, nurodytų atitinkamai institucijai skirtame biudžeto skirsnyje, sąrašą, ir apmokami iš bendrųjų tam skirtų asignavimų pagal tą biudžeto skirsnį. Išimties tvarka vietiniais

darbuotojais taip pat gali būti laikomi darbuotojai, atliekantys vykdomąsias funkcijas Europos bendrijų Komisijos spaudos ir informacijos biuruose.

Darbuotojai, įdarbinti ne Europos Sąjungoje esančiose įdarbinimo vietose pareigoms, išskyrus pirmiau minėtąsias, kurios tarnybos interesais negalėjo būti pavestos kitas pareigas turinčiam pareigūnui ar tarnautojui, kaip apibrėžta 1 straipsnyje, taip pat laikomi vietiniu personalu.“

11 Įdarbinimo sąlygų 79 straipsnis nustato:

„Atsižvelgiant į šios antraštinės dalies nuostatas, vietinių darbuotojų įdarbinimo sąlygas, pirmiausia:

a) sutarties sudarymo ir jos nutraukimo sąlygas ir tvarką;

b) atostogas ir

c) darbo užmokestį

nustato kiekviena institucija, laikydamasi tokio darbuotojo darbo vietoje galiojančių taisyklių ir tvarkos.“

12 Įdarbinimo sąlygų 80 straipsnis numato, kad institucija moka pagal tokio personalo darbo vietoje galiojančius teisės aktus darbdavio skiriamą socialinės apsaugos įmokų dalį.

13 Įdarbinimo sąlygų 81 straipsnis numato:

„1. Ginčai tarp institucijos ir valstybėje narėje dirbančio vietinio darbuotojo perduodami kompetentingam teismui pagal tokio darbuotojo darbo vietoje galiojančius įstatymus.

2. Ginčai tarp institucijos ir trečiojoje šalyje dirbančio vietinio darbuotojo sutarties nuostatose dėl arbitražo nustatytais sąlygomis perduodami arbitražo komisijai.“

14 EB 236 straipsnis nustato, kad „Teisingumo Teismas turi teisę spręsti Bendrijos ir jos tarnautojų ginčus, neperžengdamas tarnybos nuostatuose arba darbo sąlygose nustatytų ribų ir laikydamasis juose numatytų sąlygų“.

Mokesčių teisės aktai ir nacionalinių teismų praktika

15 Federalinis mokesčių kodeksas (*Bundesabgabenordnung*) numato, kad mokesčių institucijos turi teisę spręsti apmokestinimo klausimus ne formaliai įvertindamos faktus, bet atsižvelgdamos į jų tikrąjį turinį. Be to, kodekso 21 straipsnio 1 dalis nustato, jog sprendžiant apmokestinimo klausimus ekonomine prasme lemiamas veiksnys yra faktų tikrasis ekonominis turinys, o ne aplinkybės, kuriomis jie atsirado.

- 16 Taip pat pagal nusistovėjusią Aukščiausiojo administracinio ir mokesčių teismo (*Verwaltungsgerichtshof*) praktiką mokesčių institucijos turi teisę darbo sutartį įvertinti savarankiškai, atsižvelgdamos į jos realų turinį.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 17 Iš pagrindinės bylos medžiagos matyti, kad Vokietijos pilietis AB, ieškovas pagrindinėje byloje, nuo 1982 m. buvo priimtas dirbti Komisijoje vietiniu darbuotoju. Jis pradėjo dirbti Komisijos nuolatinėje atstovybėje prie tarptautinių organizacijų Ženevoje. 1987 m. jis buvo perkeltas į Komisijos delegaciją Vienoje, o 1995 m. sausio 1 d. Austrijai įstojus į Europos Sąjungą dirbo Europos Komisijos atstovybėje Austrijoje. Pagal 1994 m. liepos 1 d. darbo sutartį, įsigaliojusią 1994 m. gegužės 1 d., jis buvo neterminuotam laikui įdarbintas vietiniu darbuotoju Europos Komisijos delegacijoje, o vėliau – Komisijos atstovybėje Vienoje – spaudos atstovu, atliekančiu dizaino, planavimo ir monitoringo funkcijas, ir priskirtas I pareigų grupei suteikiant 35 pakopą.
- 18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo teigimu, 1995 m. sausio–1998 m. kovo mėn. ieškovas pagrindinėje byloje atliko platesnio pobūdžio funkcijas negu nurodytos vietiniam personalui taikomo Įdarbinimo sąlygų 4 straipsnio pirmojoje pastraipoje, nes pastariesiems negalima pavesti atlikti I ir II pareigų grupėms priskirtinų funkcijų, kurios pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus atitinka A ir B kategorijai priskirtas funkcijas. Taip pat iš bylos medžiagos aišku, kad 1997 m. liepos 4 d. jo sutikimu darbo sutartis buvo pakeista, priskiriant jį III pareigų grupei ir suteikiant 35 pakopą, pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus prilygstančioms C kategorijai.

- 19 Iki 1994 m. pabaigos ieškovas nebuvo apmokestintas pajamų mokesčiu dėl to, kad pagal Austrijos mokesčių teisės aktus jis dirbo „privilegiuotoje institucijoje“. Tačiau apmokestinimo klausimas iškilo 1995 m. sausio 1 d., kai Austrija įstojo į Europos Sąjungą. Todėl 2000 m. gegužės 5 d. *Finanzamt* išsiuntė reikalavimą sumokėti pajamų mokesčius už 1995 m.–1998 m. ir išankstinį reikalavimą sumokėti pajamų mokestį už 2000 metus. Ieškovas apskundė šiuos reikalavimus *Unabhängiger Finanzsenat*, tvirtindamas, kad jo faktiškai bei realiai vykdomos funkcijos neatitiko funkcijų, kurios pagal Bendrijos teisės aktus priskirtinos vietinio personalo atliekamoms funkcijoms.
- 20 Konkrečiai kalbant, iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad ieškovas pagrindinėje byloje tvirtina, jog, atsižvelgiant į jo vykdomų funkcijų pobūdį, jis turėjo būti įdarbintas ne vietiniu darbuotoju, o laikinai priimtu tarnautoju arba pagalbinio darbuotoju Įdarbinimo sąlygų 8–50 a straipsnių bei 51–78 straipsnių prasme, ir kad jis turėtų remtis Protokolo 13 straipsnio nuostatomis dėl iš Bendrijų gaunamos algos, darbo užmokesčio ir kito atlyginimo neapmokestinimo nacionaliniais mokesčiais. Todėl pagal *Bundesabgabenordnung* ir *Verwaltungsgerichtshof* praktiką *Finanzamt* privalėjo įvertinti tikrąjį funkcijų pobūdį ir nacionaliniu pajamų mokesčiu jo neapmokestinti, nes tokias funkcijas, kurios pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus atitinka A kategoriją, paprastai vykdo Bendrijų mokesčiais apmokestinami laikinai priimti tarnautojai arba pagalbiniai darbuotojai.
- 21 *Finanzamt* mano, kad atitinkama Bendrijos institucija privalo nustatyti savo tarnautojų įdarbinimo tvarką. Tokios pačios nuomonės laikosi ir *Unabhängiger Finanzsenat*, kuris teigia, kad tarnautojo įdarbinimo tvarką išimtinai lemia konkreti priėmimo į darbą sutartis. Todėl ieškovas privalėjo kreiptis į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą dėl savo darbo sutarties teisėtumo peržiūros.
- 22 Manydamas, kad pagal pirmiau minėtą *Verwaltungsgerichtshof* praktiką suinteresuotojo asmens pajamos galėtų būti visiškai neapmokestintos nei nacionaliniais, nei

Bendrijos mokesčiais, *Unabhängiger Finanzsenat* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar Protokolo <...> 13 straipsnio pirmoji pastraipa draudžia valstybėms narėms apmokestinti algas, darbo užmokesčius ir kitus atlyginimus, kuriuos Bendrija moka savo pareigūnams ir kitiems tarnautojams tik tuo atveju, jei juos apmokestina Europos bendrijos?

2. Ar Protokolo <...> 16 straipsnio antroji pastraipa draudžia valstybėms narėms apmokestinti algas, darbo užmokesčius ir kitus atlyginimus, kuriuos Bendrijos moka savo pareigūnams ir kitiems tarnautojams tik tuo atveju, jei pareigūnai ir tarnautojai yra nurodyti pranešime pagal pirmiau minėtą straipsnį, ir ar šio straipsnio pagrindu nusiųstas pranešimas suteikia teisę valstybės narės mokesčių institucijoms taikyti valstybės narės mokesčius pareigūnams ir kitiems tarnautojams, kurie nenurodyti šiame pranešime, taigi tarnautojams, kuriuos Europos bendrijos laiko vietiniu personalu?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 23 Kadangi abu pateikti klausimai yra tarpusavyje susiję, juos reikia nagrinėti kartu.

- 24 Iš šiomis pirmiau nurodytomis teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis pateiktų klausimų aišku, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar pagal Protokolo 13 ir 16 straipsnius Bendrijos institucijos priimtas

sprendimas, kuriuo apibrėžiamas jos tarnautojų statusas ir nustatoma jų įdarbinimo tvarka, yra privalomas nacionalinės administracinės valdžios institucijoms ir teismui, todėl jos negali savarankiškai kvalifikuoti nagrinėjamų darbo santykių.

- 25 Iki 2004 m. gegužės 1 d. (naujų Pareigūnų tarnybos nuostatų įsigaliojimo diena) galiojusios ir po šios datos įsigaliojusios Pareigūnų tarnybos nuostatų bei Įdarbinimo sąlygų redakcijų 11 straipsniai numato, kad pareigūnas arba tarnautojas atlieka savo pareigas ir elgiasi „atsižvelgdamas tik į Bendrijų interesus; jis nesiekia bet kurios vyriausybės, institucijos, organizacijos ar asmens už jo institucijos ribų, nurodymų ir neatsižvelgia į juos“.
- 26 Iki 2004 m. gegužės 1 d. galiojusios Pareigūnų tarnybos nuostatų redakcijos 2 straipsnis ir Įdarbinimo sąlygų redakcijos 6 straipsnis, skirti Bendrijų institucijų funkcinio savarankiškumo pasirenkant savo pareigūnus bei tarnautojus principui, nustato, jog kiekviena institucija paskiria tarnybas, kurios įgyvendina Paskyrimų tarnybai jai pagal Tarnybos nuostatus suteiktus įgaliojimus arba kurios įgaliotos sudaryti kitų tarnautojų priėmimo į darbą sutartis.
- 27 Toks institucinis ir funkcinis savarankiškumas, *inter alia*, užtikrinamas suteikiant privilegijas ir imunitetus, būtinus įgyvendinti Bendrijų institucijų tikslus, remiantis aukštesnę galią turinčiomis nuostatomis, t. y. Protokolo nuostatomis. Todėl jame numatyta, kad tik Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su kitomis suinteresuotomis institucijomis, gali nustatyti Bendrijų pareigūnų ir kitų tarnautojų, kurie apmokestinami Bendrijų mokesčiais nuo iš Bendrijų gaunamos algos, darbo užmokesčio ir kito atlyginimo ir kuriems tuo pat metu netaikomi nacionaliniai mokesčiai, kategorijas (Protokolo 13 ir 16 straipsniai).

- 28 Iš pirmiau aptartų principų bei teisės aktų išplaukia, jog Bendrijų institucijos, įdarbindamos pareigūną arba tarnautoją ir pasirinkdamos jo įdarbinimo tvarką bei nustatydamos su tarnautoju susijusį darbo pobūdį pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų ir Įdarbinimo nuostatų nustatytus apribojimus ir atsižvelgdamos į biudžeto galimybes, turi didelę diskreciją vertinti bei veikia savarankiškai.
- 29 Be to, kaip savo išvados 16 punkte nurodė generalinis advokatas, pagal Protokolo 16 straipsnį tik Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su kitomis atitinkamomis institucijomis, turi teisę nustatyti šio Protokolo 13 straipsnyje nustatyto mokesčių sistemos *ratione personae* taikymo sritį.
- 30 Bendrijos institucijų savarankiškumą taip pat patvirtina tas faktas, kad pagal Įdarbinimo sąlygų 79 straipsnį vietinio personalo įdarbinimo sąlygas nustato atitinkama Bendrijos institucija. Atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamoje nuostatoje įtvirtinta sąvoka „įdarbinimo tvarka“ apima atitinkamų tarnautojų nustatymo sistemą, tai reiškia, kad ne Bendrijų institucijos šios sistemos nustatyti negali.
- 31 Tokią išvadą patvirtina ir Teisingumo Teismo praktika, pagal kurią asmuo paskiriamas pareigūnu arba tarnautoju atitinkamos institucijos priimtu formaliu aktu ir negali remtis nacionalinės administracinės valdžios institucijos arba teismo sprendimu. Iš tikrųjų tai būtų laikoma kėsanimusi į Bendrijos institucijų savarankiškumą šioje srityje (1975 m. kovo 11 d. Sprendimo *Porrini*, 65/74, Rink. p. 319, 15 punktas ir rezoliucinės dalies 2 punktas bei 1985 m. spalio 3 d. Sprendimo *Tordeur* 232/84, Rink. p. 3223, 27 ir 28 punktai).

- 32 Pareigūnų, laikinai priimtų tarnautojų ir pagalbinių darbuotojų teisinis statusas bei vietinio personalo teisinis statusas iš esmės skiriasi savo pobūdžiu. Nors pareigūnų, laikinai priimtų tarnautojų ir pagalbinių darbuotojų darbą išimtinai reglamentuoja Bendrijos teisė ir su darbo santykiais susijusių ginčų nagrinėjimas priskiriamas tik Bendrijos teismui, vietinio personalo darbo santykiams taikomi dvejopo pobūdžio teisės aktai, t. y. Bendrijos ir nacionalinės teisės aktai, todėl dėl šių darbo santykių iškilusių ginčų nagrinėjimas priklauso nacionalinių teismų kompetencijai. Galiausiai vietinis personalas nėra atleistas nuo iš Bendrijų gaunamos algos, darbo užmokesčio ir kito atlyginimo apmokestinimo nacionaliniais mokesčiais.
- 33 Laikiniai priimto tarnautojo ir pagalbinių darbuotojų statusas didžiąja dalimi prilygsta pareigūnų statusui. Ir laikinai priimtiems tarnautojams, ir pagalbiniams darbuotojams taikomos tokios pačios įdarbinimo sąlygos, jie turi tokias pačias Pareigūnų tarnybos nuostatų 11–25 straipsniuose nustatytas teises ir pareigas, jiems taikomos tokios pačios nuostatos dėl darbo laiko ir trukmės, jie naudojami iš esmės tokiomis pačiomis teisėmis į atostogas ir galiausiai Bendrijų teisme gali pareikšti tokius pačius ieškinius.
- 34 Atsižvelgiant į pareigūnų, laikinai priimtų tarnautojų ir pagalbinių darbuotojų statuso neatitikimą vietinio personalo statusui, vietinio personalo perkėlimas į pareigūnų, laikinai priimto tarnautojo arba pagalbinių tarnautojų pareigas pagal Teisingumo Teismo praktiką teisėtai nutraukia ankstesnį darbą, ir, atvirkščiai, ankstesnės veiklos perėmimas yra naujas įdarbinimas o, ne ankstesnio darbo tęsinys (1981 m. birželio 25 d. Sprendimo 105/80, *Desmedt*, Rink. p. 1701, 15 punktas ir rezoliucinė dalis). Be to, jeigu ieškovo pagrindinėje byloje darbas būtų laikomas laikomas tarnautojo arba pagalbinių darbuotojų darbu, toks darbas turėtų būti laikomas nauju įdarbinimu, o tai pagal pirmiau minėtus sprendimus *Porrini ir Tordeur* reikštų, kad šis naujas įdarbinimas negalėtų atsirasti ne Bendrijų institucijos priimto akto pagrindu.

- 35 Be to, kompetentingos Bendrijų institucijos atliktas asmens priskyrimas „vietiniam personalui“ ir jo darbo pobūdis, apibrėžtas darbo sutartyje, negali būti savarankiškai pakeisti nacionalinės administracinės valdžios institucijos arba teismo sprendimu. Tokios galimybės pripažinimas suteiktų nacionalinės valdžios institucijai įgaliojimus kištis į savarankišką Bendrijos institucijų veiklą bei apibrėžti joje įdarbinamų tarnautojų darbo sutarties turinį, o tai šio sprendimo 33 punkto minėtos teismo praktikos prasme būtų kėsinimasis į savarankiškumą.
- 36 Dėl veiksmingos teisinės apsaugos, kuria naudojasi atitinkamas tarnautojas, jis privalo turėti teisę apskusti jam taikomą sistemą pagal įdarbinimo sąlygas. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad kompetentingos Bendrijos institucijos priimtas sprendimas susijęs su paskyrimu pareigūnu arba tarnautoju, bei sudarant darbo sutartį darbo santykių pobūdžio nustatymas nepriskiriamas nacionalinio teismo kompetencijai, reikėtų konstatuoti, kad tokia kompetencija turėtų priklausyti tik Bendrijos jurisdikcijai.
- 37 Nacionaliniai teismai pagal įdarbinimo sąlygų 81 straipsnį turi kompetenciją spręsti ginčus, kilusius dėl įdarbinimo sąlygų 79 straipsnyje apibrėžto vietinio personalo įdarbinimo sąlygų. Tačiau Bendrijos institucijos priimtas aktas, nustatantis jos tarnautojų statusą, negali būti skundžiamas nacionaliniams teismams.
- 38 Galiausiai pažymėtina, kad Protokole įtvirtinta sistema, pagal kurią Bendrijų pareigūnai ir tam tikri tarnautojai moka mokesčius tik Bendrijai, siekiama vienintelio tikslo – užtikrinti Bendrijos institucijų savarankiškumą, nesiekiant suteikti kitiems tarnautojams nuolaidų arba juos atleisti nuo jų darbo vietos nacionalinės teisės aktų mokesčių srityje taikymo.

- 39 Atsižvelgiant į visus pirmiau išdėstytus argumentus, į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip, kad pagal Protokolo 13 ir 16 straipsnius Bendrijos institucijos priimtas sprendimas, kuriuo apibrėžiamas jos tarnautojų statusas bei nustatoma jų įdarbinimo tvarka, privalomas nacionalinėms administracinės valdžios institucijoms ir teismui, todėl jie negali savarankiškai kvalifikuoti nagrinėjamų darbo santykių.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

Pagal Protokolo dėl Europos bendrijų privilegijų ir imunitetų 13 ir 16 straipsnius Bendrijos institucijos priimtas sprendimas, kuriuo apibrėžiamas jos tarnautojų statusas bei nustatoma jų įdarbinimo tvarka, privalomas nacionalinėms administracinės valdžios institucijoms ir teismui, todėl jie negali savarankiškai kvalifikuoti nagrinėjamų darbo santykių.

Parašai.